

ต่าซูอ่อะแม่ะอู

ต่าคือเทอเน่โค่เล๊อโจ๊โพ

เรื่อง นิศานาถ รัตนวิไลลักษณ์

ภาพ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

เรียบเรียง นิศานาถ รัตนวิไลลักษณ์

มีนาคม 2563

มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Foundation for Applied Linguistics) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 และ 6

“โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ทวิภาษา : กะเหรี่ยงสกอร์ – ไทย)”

Supporting Mother Tongue Based MLE Project in Ethnic Minority Communities in Thailand : Sgaw karen - Thai

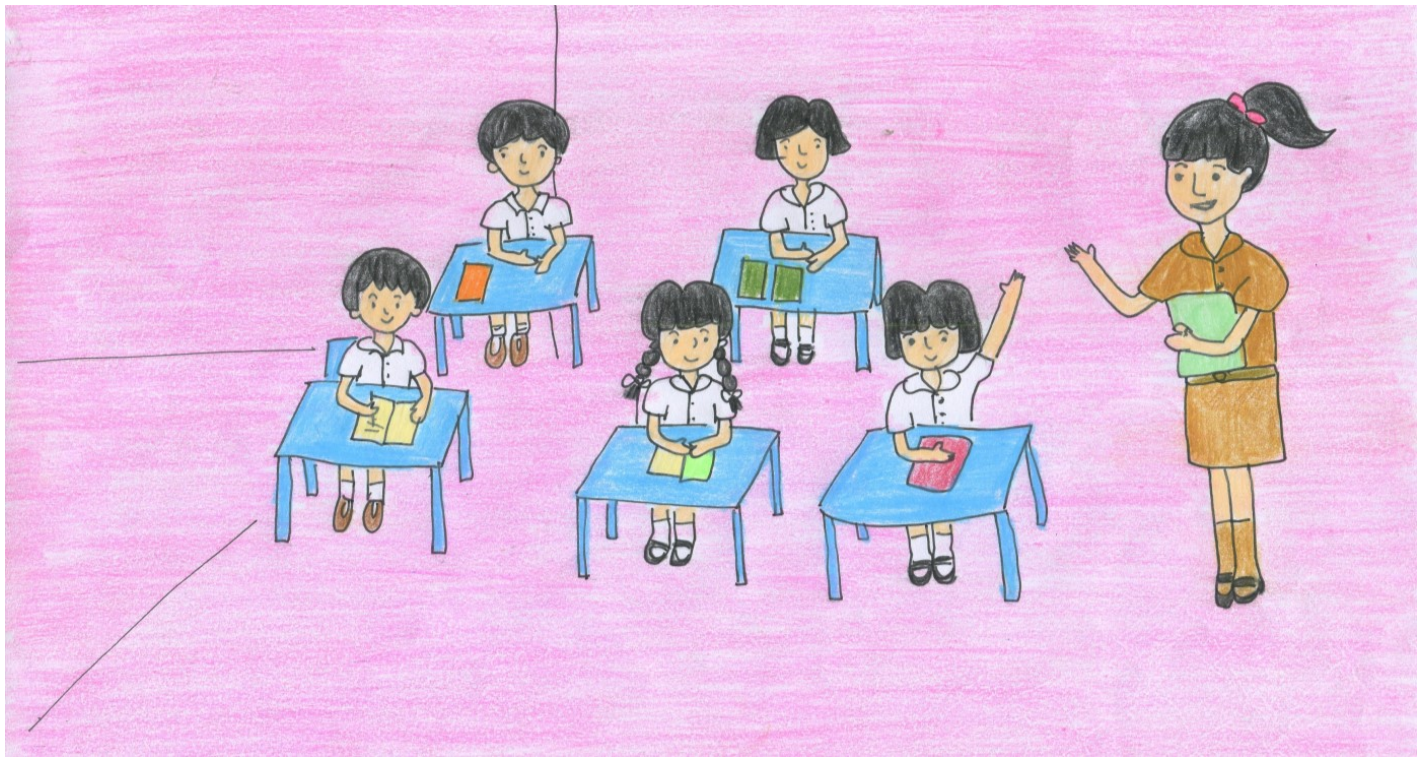
ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก Child’s Dream Foundation (CDF)

ชอ อ่อะโอ ท่อ เล๊อ มื่อเช่ท่อ เล๊อ มื่อเต่อนี จ๊ะท่อ เต่อนวี๊ะ เล๊อ ต่ามื่อะ ต่าเปอนานา แก๊ โพซ่าโฮ เล๊อ อ่าชี๊ชี๊ เต่อฆา บ่ะแฆเท่อ แว เล๊อ มื่อเช่ท่อ เล๊อ ชออ่อะโอท่อแว เดอ ปี๊อะจื่อ อ่อะลู่ที เก่อลี ท่อ แว อ่าซ๊ะ วี แล แว เล๊อ โจ๊ ฆอน่อคื่อะ

เม่ แว ด่ะ เล๊อ อ๊ะเก่อแล โต๊เจอ อ๊ะเซ่อก๊อ อ๊ะต่ามา นานา มาโลต่า โอ่ะแว เล๊อ น่อเฆ่ เซ๊อ แก๊ โพซ่า เล๊อ อ่าคือ อ่าโล โต๊เจอ อ๊ะเซ่อก๊อ ด๊อ พ่ะซ๊ะ มาโลต่าแพ๊ เล๊อนานาเดอ อ๊ะเซ่อก๊อ โต๊เจอ ล่อะซ๊ะ มาต่าวี

แล ชอเฆ่ แว เล๊อ ธงชาติ อ๊ะ แม่ะญา ด๊อ เก ศอ แว เล๊อ โจ๊ปู ด๊อ ก๊อฆาแด่ะ ชีนอ แว เล๊ออ๊ะ ล่อ เต่อ ฆา ด๊อ เต่อ ฆา พ่ะซ๊ะ เล๊อ มาโลต่า ตือ เล๊อ เต่อชีคือ น่า รี่ เป่ เคล แซ ท่อ แว กรี กรี ก๊อ ฆา แด่ะ พ่ะ เกอ๊ะ ลี่ะ เล๊อ โต๊ อ๊ะ โค่ เต่ ลอ แว เล๊อ เท่อปู ด๊อ พ่ะ เก ล่อชี่นอ มาต่า เล๊อ อ๊ะ น่อ เก๊อ จ่า บ่ะ มา แว ด๊อ เก ชอ เฆ่

ต่านีญูาอีฮ นานา อ่า ฮื๊อเพอชา โด่ะม๊ะ ปื๊อ จื่อ แล จี่ะ แว เล๊อ ต่าฮ๊าล่อ ซู อ่อะ แว ต่า เชอ เก๊อ ต่อ ยี่ะ โด่ ม๊ะ แพ๊ เล๊อ อ๊า เศ่ ท่อแว ปฆาก๊อฆา เก แว บู๊ เก๊อ เล่อะ นานา ปื๊อจื่อ เก เล๊อ เด๊อ ซ๊ะ พี๊ น่อ แว เล๊อ อ๊าบ่ะ มาต่า เล๊อโจ๊

เล๊อ มื่อ เช่ ท่อ เต่อนี ก๊อฆา แด่ะ แล แว เล๊อ โจ๊ เซ๊อร่ะ แล ศอ แว เล๊อ โจ๊ ปู เล๊อ ต่า แม่ะญา เต่อ ฆา ด๊อ ที แว เล๊อ แม่ะอู เล๊อ โจ๊ ปู เก่อ ปอ ดี๊ะ เซ๊อ ร่ะ แล ศอ ก๊ะ บี่ะ เก แม่ะ อู

แพ๊ เล๊อ ชอเฆ่ เล๊อ ธงชาติ อ๊ะ แม่ะญา วี ก๊อ ฆา แด่ะ เก ศอ แว เล๊อ โจ๊ปู เซ๊อร่ะ จ๊ะ ท่อ แว โจ๊โพ เล๊อ เมอฮาลอคอ เมอ ต่า แลฮ บ่ะ มา ต่า เล๊อ โจ๊ อ่า ซ๊ะ พี๊น่อ ก๊ะ บี่ะ แม่ะอู นานา ยู่ะท่อ แว อ่าจื๊อ ด๊อ แต๊ เชอ แว เล๊อ ยา เจ๊อ บ่ะ มาต่า เมอฮาลอคอ เจ่อ ฮื๊อ เพอ ชา ด๊อ เจ่อ แล ฮ๊ะ แว เล๊อ ต่า ฮ๊ะ ล่อ แพ๊ เล๊อ เจ๊อ เต่ะ ท่อ เล๊อ ต่าฮ๊ะล่อ วี ปฆาเก แว เล๊อ เด๊อ บู๊ เก๊อ เล่อะ เจ่อปื๊อ จี่อ เก แว เล๊อ เด๊อ เจ่อ ซ๊ะ พี๊ น่อ แว เจ่อวี๊ซ๊าจู เซ๊อร่ะ แต๊ ท่อ แว เล๊อ นานา แก๊ ต่าโด เล๊อ อ่าเฆ มา ต่า เต๊อ บ่ะ แต๊ แว เล๊อ มาตา เต๊อ บ่ะ นานา เน่ แว ต่าโด เล๊อ อ่า เต๊อ เน่ ก๊ะบี่ะ แม่ะอู บ่า ดี๊ะ ซ๊อ ซื๊อ ญา ปา เต่อ ซ๊ะพี๊น่อ แว เลอ บ่า เซ๊อร่ะ แต๊ เอ่ะ

นานา เดอ อ๊ะ เซ่อก๊อ เล๊อ อ๊า บ่ะ มา ต่า เล๊อ มื่อ จ๊ะ ท่อ มา แว ต่า ก๊อมื่อนี เล๊อ ปฆา มา โล ต่า วี ด๊อ เซ๊อร่ะ แต๊ เอ่ะ แว โจ๊ โพ เล๊อ ปฆาเต่อ ก๊ะบี่ะ แม่ะอู เช่ะมื่อ เต่อ นา เนฮ เมอ แวเล๊อ ต่าซูอ่อะ แม่ะอู เล่อะฆอ ด๊อ เมอ แวเล๊อ ต่าฮ๊ะฆอ พ่ะ โจ๊ ดี๊ เซ๊อ ด๊อ เป่อ เด๊อ คีเพล่อะ ปฆา เป๊อ บ่ะ แอ่ะ โจ๊ ดี เซ๊อ ด๊อ เป่อ เด๊อ ด่ะ แว ลอฮ ปฆา เป๊อบ่ะ โต๊ เจอเล่อะ ซ๊ะ พ่ะ แก๊ แว เล๊อ เป๊อ บ่ะ มา เต่อคลื๊อ เล๊อ เป๊อ เก่อ เก เล๊อ เด๊อ กว่า เป๊อโค่เป่อเศอ เล๊อ แม่ะอู เดอ พัดลม ปฆา เม่เต่อ ก๊ะบี่ะ ดี๊ บ่า แล ก๊ะบี่ะ เก ออ เต๊อ ที่ ศอ เต๊อ บ่ะ โชโม่ เล๊อ ปฆาก่าเศอ อ๊ะ บ่ะ มา แวบ่า เป๊อ บ่ะ มา ก๊อ ฆา แด่ะ ลอฮ

น่าเป่อ อาฮ โจ๊โพ ก๊อ ฆา น่า เป่อ แว ก๊อฆา ลอฮ นานา เดอ อ๊ะเซ่อก๊อ เล๊อ โจ๊ปู แต๊ ล่อะ แวอ่า ซ๊ะ เล๊อ เป๊อ เก่อ มา ดี แล่ เล๊อ ซูอ่อะ แม่ะอู เล๊อ อ่า จฆา เล๊อ โจ๊ ปฆา เป่อแต๊ ล่อะ เปอซ๊ะ เล๊อ ก๊อฆา แด่ะ เก๊อบ่ะนอพ๊ะ แว ต่ามา เล๊อ อ่าลอตี่ ลอแซ๊ ดี๊ซ๊อ ด๊อ มื่อจ๊ะ ท่อ นานา เก่อ แคว เซ่ ต่า เล๊อ โจ๊ปู นะคือเศ ต่า แบ่ะเออ จะทอ แล เตอ ฆี่ะ แว ด๊อ นะ สอ เก่อ ก๊ะบี่ะ แว แม่ะอู เดอ พัดลม ด๊อเต่อ คลี๊อ เล๊อ เป่อ เก เล๊อ เด๊อ ดี๊ บาฮ ก๊อฆา แด่ะ แล กว่า เก ต่า มื๊อน่อ เต๊อ ที่ ปฆาก่า เศอ อ๊ะบ่ะ มาต่า เล๊อ ก่าเศอ เต่อตอ แจ่ะ ด๊อ ตือแว เล๊อ ป๊าประกวด โจ๊ ปู เก่อชฆอ โจ๊โพ น่อเฆ่ เซ๊อเน่ แว รางวัล ด๊อ เดอ ต่าซูอ่อะ แม่ะอู

เรื่อง การเลือกประธานนักเรียน

เสียงกริ่งดังขึ้น "กริ๊งงงงง" นักเรียนแต่ละคนรีบออกจากห้องเรียน ไปเข้าแถวหน้าเสาธงและทำกิจกรรมหน้าเสาธง และหลังจากนั้น คุณครูฝ่ายกิจการนักเรียนงานประชาธิปไตย จึงประกาศหน้าเสาธงว่า โรงเรียนเราเปิดมาได้ประมาณ 1 เดือนแล้ว แต่เรายังไม่มีประธานนักเรียนเลย ดังนั้นอีก 2 อาทิตย์จะมีการเลือกประธานนักเรียน นักเรียนคนไหนสนใจ สามารถมาสมัครเป็นประธานนักเรียนได้ที่ฝ่ายกิจการ พี่ๆชั้นป. 5 ป. 6 มาสมัครลงเลือกตั้งประธานนักเรียนหลายคน พี่ ๆ ที่ลงสมัครเป็นประธานนักเรียนนั้น ต่างก็เขียนวิสัยทัศน์ของตัวเอง บ้างก็จะเขียนว่าจะพัฒนาโรงเรียน จะช่วยครู ช่วยเพื่อนในงานต่าง ๆ แต่ละคนก็มีวิสัยทัศน์ที่ต่างกัน เมื่อแต่ละคนเขียนเสร็จก็ เอาป้ายไปหาเสียง บ้างก็ติดที่ต้นไม้ บ้างก็ติดที่ฝาผนังโรงเรียน ในช่วงเวลานั้นเอง มีเด็กชายคนหนึ่ง ชื่อว่า เด็กชายสุรีเกิดอยากแกล้งพี่คนหนึ่งที่เป็นผู้สมัครเบอร์ 1 คือเด็กชายน้ำพริก ซึ่งเด็กชายน้ำพริกได้เขียนวิสัยทัศน์ว่า ผม“จะพัฒนาโรงเรียนให้โรงเรียนสะอาดน่าอยู่” โปรดเลือกเบอร์หนึ่ง เด็กชายสุรีจึงคิดหาวิธีจะแกล้งพี่น้ำพริกอย่างไรดี ในทันใดนั้นเขาก็มีความคิดหนึ่งผุดขึ้น “ปิ้งงงงง” พอถึงเวลาเลิกเรียน เด็กนักเรียนคนอื่นๆกลับบ้านหมดแล้ว นักการภารโรงก็ไล่ปิดประตูหน้าต่างในโรงเรียนตามปกติ แล้วก็กลับบ้าน เหลือแต่ครูเวรยามที่เป็นผู้ชายหนึ่งคน ในระหว่างที่ครูเวรยามเข้าไปอาบน้ำนั้น เด็กชายสุรีจึงเดินไปหยิบปากกาเคมีที่เตรียมไว้หยิบปากกาขึ้นมา ตั้งใจจะเอาปากกานั้นไปขีดเขียนป้ายหาเสียงของเด็กชายน้ำพริก แต่ป้ายหาเสียงที่ติดบนต้นไม้นั้นสูงเกินกว่าที่จะเอื้อมมือถึง ทำให้เด็กชายน้ำพริกไม่สามารถเขียนข้อความบนป้ายนั้นได้ เด็กชายน้ำพริกจึงปีนขึ้นไปบนต้นไม้และลงมือขีดเขียนป้ายนั้นด้วยความชอบใจพลันหัวเราะเสียงดัง และแสดงอาการสะใจที่ได้ทำลายป้ายหาเสียงของเด็กชายน้ำพริก แต่ในระหว่างที่กำลังขีดเขียนป้ายนั้นก็มีหมา 3 ตัวเห่าเสียงดังมากๆและก็กระโดดงับเข้าไปที่ก้นของเด็กชายสุรี จังหวะนั้นเองทำให้เด็กชายสุรีตกลงมาจากต้นไม้ ดัง “ตุ๊บบบบ” ทันที่ที่ตกลงมาถึงพื้นดินหมาสามตัวนั้นก็ได้กระโจนเข้ามากัดทันที เด็กชายสุรีร้องไห้เสียงดังด้วยความเจ็บปวด เสียงร้องไห้ของเด็กชายสุรีดังไปถึงห้องน้ำ ทันทีที่ครูได้ยินเสียงร้องไห้นั้นก็รีบคว้าผ้าเช็ดที่พาดเอาไว้บนราวตากผ้า จากนั้นก็พันผ้าเช็ดตัวที่เอว และ

รีบวิ่งตามหาเสียงร้องไห้นั้นทันที เมื่อครูเห็นหมาสามตัวรุมกัดเด็กชายน้ำพริกจึงเข้าไปช่วยไล่ตะเพิด หมาสามตัวจึงวิ่งหนีไป แล้วครูก็เข้าไปหาเด็กชายสุรีและพยุงให้ลุกขึ้นแล้วประคองเด็กชายน้ำพริกไปนั่งที่ม้านั่ง จากนั้นก็ทำแผลเบื้องต้นก่อนจะส่งตัวไปโรงพยาบาล ระหว่างนั้นก็ได้ถามเด็กชายน้ำพริกว่า เลิกเรียนแล้วทำไมยังไม่กลับบ้าน มาทำอะไรแถวนี้ เด็กชายน้ำพริกได้แต่ตอบอย่างอ้ำๆ อึ้งๆ กล้า ๆ กลัวที่จะตอบครู ครูจึงถามย้ำอีกทีและพูดต่อว่า ถ้าไม่บอกครูตรง ๆ ก็จะไม่พาไปหาหมอนะ เด็กชายสุรีจึงตอบครูไปเลยทันทีว่า ผมมาแกล้งพี่น้ำพริก ผมตั้งใจจะขีดเขียนทำให้ป้ายหาเสียงของพี่น้ำพริกเสียหาย แต่ป้ายนั้นอยู่สูงเกินเอื้อม ผมก็เลยปีนขึ้นไปบนต้นไม้ ระหว่างนั้นหมาเห็นผมจึงได้กระโดดงับที่ก้นผมทำให้ผมตกลงมา และมันก็เข้ามากัดซ้ำอีกที ครูก็พูดกับเด็กชายสุรีว่า “ถ้าเราไม่ชอบคนอื่นและทำให้คนอื่นเสียหาย มันเป็นการกระทำความผิด และต้องมีบทลงโทษนะ” เด็กชายสุรีจึงพูดขึ้นมาว่า ผมเห็นพี่น้ำพริกซื้อเสียง เอาเงินให้เพื่อน ๆ คนละ 5 บาทแล้วให้เพื่อน ๆ เลือกเขาเป็นประธานนักเรียน ผมไม่ชอบที่เขาทำแบบนั้นและไม่อยากให้พี่น้ำพริกเป็นประธานนักเรียน เพราะมันไม่ยุติธรรมสำหรับคนที่ลงสมัครเป็นประธานนักเรียนคนอื่น ๆ ครับ เมื่อครูได้ยินแล้วก็บอกกับเด็กชายสุรีว่า ถ้าเป็นแบบนั้นเธอต้องมาบอกครู ไม่ใช่ไปแกล้งเขาแบบนั้น งั้นเราก็มาช่วยรณรงค์ไม่ให้เพื่อนๆของเราขายเสียง เรื่องนี้ครูจะดำเนินการให้พรุ่งนี้นะแล้วครูก็พาเด็กชายสุรีไปโรงพยาบาล พอรุ่งเช้าครูก็ได้เรียกเด็กชายน้ำพริกเข้ามาตักเตือน และจัดกิจกรรมรณรงค์ไม่ให้ซื้อสิทธิ์ขายเสียง หลังจากที่เด็กชายน้ำพริกโดนตักเตือนแล้ว เขาก็ยังไม่หยุดที่จะซื้อเสียง แต่ไม่มีใครสนใจ ไม่มีใครขายเสียงให้กับเขา พอวันเลือกตั้งมาถึงเด็กนักเรียนก็ได้เลือกคนทีเขาคิดว่าดีที่สุด และโรงเรียนก็มีประธานนักเรียนที่ดีมีคุณภาพ

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository